

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.745 van 25 september 2012
in de zaak A. 202.401/XIV-33.686**

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans
 de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
 Armoedebestrijding
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Antwerpsesteenweg 59 B
 alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Vincent Neerinckx
kantoor houdend te 9100 Sint-Niklaas
Grote Peperstraat 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 10 november 2011, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 68.148 van 7 oktober 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 7744 van 1 december 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verzoekende partij heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 september 2012 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Carmenta Decordier, die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verweerder dient op 29 april 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) in. De staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid verklaart die aanvraag met een beslissing van 6 juni 2011 niet-ontvankelijk.

Op 14 juli 2011 stelt de verweerder tegen die beslissing een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigt de weigeringsbeslissing met een arrest van 7 oktober 2011. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partij werpt in een eerste middel de schending van de artikelen 9ter, § 1, vierde lid, en 9ter, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet op.

Zij citeert de motivering van het bestreden arrest en voert aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen daarin voorbijgaat aan de in de aangehaalde bepalingen gestelde voorwaarde van een standaard medisch getuigschrift met de vermelding van de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Te dezen werd de aanvankelijk bestreden beslissing genomen omdat het medisch attest géén van de drie vereiste vermeldingen bevat. Een eenvoudige lezing van het medisch attest toont aan dat met de vermelding “B/ DIAGNOSE: Absences Petit mal epilepsie” slechts de ziekte maar niet haar graad van ernst wordt vermeld, terwijl dit laatste op straffe van niet-ontvankelijkheid uitdrukkelijk in het medisch attest moet worden vermeld. Ter ondersteuning van haar standpunt citeert de verzoekende partij twee andere arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Volgens haar volstaat het niet dat de graad van de ernst van de ziekte impliciet kan worden afgeleid uit de eventuele bijlagen of uit de inhoud van de aanvraag. De verzoekende partij besluit dat de kritiek van de eerste rechter als zou in het standaardformulier niet naar de graad van ernst worden gevraagd, niet ter zake doet omdat de wet zelf dienaangaande een uitspraak van de arts in het standaard medisch getuigschrift vereist.

5. In de toelichtende memorie herhaalt de verzoekende partij het middel.

Beoordeling

6. Uit artikel 9, § 3, 3°, juncto artikel 9, § 1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet blijkt inderdaad dat het standaard medisch getuigschrift op straffe van niet-ontvankelijkheid de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling dient te vermelden. Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet dat het bedoeld standaard medisch getuigschrift overeenkomstig het in bijlage aan dat koninklijk besluit toegevoegde model moet worden opgesteld. In dat model wordt onder punt B. DIAGNOSE een “gedetailleerde beschrijving

van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter wordt ingediend” gevraagd. Het gaat in dat model enkel over de “ernst van de aandoening”, er is geen specifieke vraagstelling over de “graad van ernst” voorzien. Daarom volstaat het zeker dat de graad van ernst uit het standaard medisch getuigschrift blijkt, ook al is het uit het antwoord op een andere vraagstelling dan in het genoemde punt B.

In het standaard medisch getuigschrift bij de aanvraag om machtiging tot verblijf van de verweerder wordt de ziekte onder punt A omschreven als “epilepsie (...)”. Onder punt B wordt “(...) petit mal epilepsie” vermeld. Verder wordt onder punt C gesteld dat “anti-epileptica moeten w(orden) opgestart” en dat de voorziene duur van de behandeling “levenslang” is. Onder punt D wordt gesteld dat een stopzetting van de behandeling “epilepsieaanvallen” tot gevolg zou hebben en dat de evolutie en prognose uit “hersenbeschadiging” bestaat.

In het bestreden arrest kon derhalve op wettige wijze worden vastgesteld dat de huidige verzoekende partij “het wettelijk vereiste medisch getuigschrift gebruikt heeft en de verschillende punten van dit formulier beantwoord heeft”, dat onder punt B. van dat getuigschrift wordt aangegeven aan welke vorm van epilepsie de huidige verweerder lijdt, dat onder prognose vermeld staat dat hersenbeschadiging zal volgen bij stopzetting van de behandeling, dat ook dit antwoord een verwijzing naar de graad van ernst bevat, dat de andere punten van het standaard medisch getuigschrift ook werden beantwoord en dat het bestuur bijgevolg “de aanvraag (...) niet zonder meer onontvankelijk (kon) verklaren op grond van het gegeven dat het medisch getuigschrift geen enkele uitspraak doet omtrent de graad van ernst van de ziekte”. Door met het geheel van het standaard medisch getuigschrift rekening te houden, in het bijzonder wat betreft het aangeven van de graad van ernst van de ziekte, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen artikel 9ter, § 3, 3° juncto artikel 9ter, § 1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet niet geschonden. Het feit dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vermeldt dat de aandoening in het begeleidend schrijven “nogmaals” wordt beschreven, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Te dezen volstonden de vermeldingen in het standaard medisch getuigschrift reeds om tot zijn besluit te komen. Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

7. De verzoekende partij werpt in een tweede middel de schending van artikel 39/2, § 2, samen met artikel 9ter, § 3, 3° en artikel 9ter, § 1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet op.

Zij stelt dat de annulatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen enkel een marginale toetsing toelaat, waarbij hij niet als rechter in hoger beroep optreedt en zich niet in de plaats van het bestuur mag stellen om de ware toedracht van de feiten te gaan beoordelen. Volgens de verzoekende partij is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te dezen zijn annulatiebevoegdheid te buiten gegaan omdat enkel het bestuur mag oordelen of de stukken van de betrokkene voldoen aan de vereisten van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Artikel 9ter, § 1, vierde lid vermeldt niet zonder reden dat de graad van de ernst van de ziekte in het standaard medisch getuigschrift moet worden opgenomen.

8. In de toelichtende memorie herhaalt de verzoekende partij het middel.

Beoordeling

9. De huidige verweerder had voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder meer een schending van de materiële motiveringsplicht opgeworpen. In de uitoefening van zijn wettigheidscontrole als annulatierechter kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nagaan of het bestuur bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen. Te dezen heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest onderzocht of de motivering van de aanvankelijk bestreden beslissing afdoende steun vindt in het administratief dossier. Hij heeft daarmee geen motieven achteraf toegevoegd. Door te stellen dat uit het standaard medisch getuigschrift zelf de “graad van ernst” van de ziekte blijkt, heeft hij geen inhoudelijke beoordeling in de plaats van het bestuur gemaakt. Het tweede middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftwintig september tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XlVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen